

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatum Serie Vigesimo-Octavo De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Qualiter potuerit Ecclesia Matrimonia absque parcho, & testibus
celebrata irritare. §. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76659)

§. II.

Qualiter poterit Ecclesia matrimonia absque Parocho, & testibus celebrata irritare?

1. *Matrimonia absque Parocho, & testibus celebrata valida fuisse, & esse illis in locis, in quibus Concil. non est receptum.*
2. *Concil. Trident. irrita fecit.*
3. *Qualiter hac potestate irritandi matrimonium gaudent Concil.*
4. *Satisfit objectionibus, quae proponi possunt.*

1. **C**eterum de fide est ante Trident. praedicta matrimonia valida fuisse, esseque in praesenti illis in locis, quibus Concil. Trident. publicatum non est, colligitur aperte ex Alexand. 3. cap. 2. de clandestinis desponsat. Et ex Trident. sess. 24. cap. 1. de reform. Culpa tamen lethalis ex praeccepto Ecclesiae erat sic contrahere, sicuti denotat Trident. loc. alleg. dicens: *Ecclesia semper hac matrimonia detestata est. Dixi ex praeccepto Ecclesiae, iure namque naturae vetus est contractum clandestinum prohibitum non esse, ut indicavit D. Thom. in 4. d. 28. art. 2. ad 3. Sotus ibi, quest. 1. art. 2. Conclus. 1. Et Caiet. 1. opuscul. tract. 12. de matr. quest. 2. Coninch. disp. 27. dub. 1. num. 4. concl. 1. Licet enim ex praedicto contractu plura inconuenientia regulariter oriantur, id tamen non est ratio ipsius contractus, sed ex praeo hominum affectu, & malitia, quod non est sufficiens, ut ipse contractus in se malus reddatur, sicuti excludo, & ex portatione armorum nocturna plura solene damna accidere, non tamen inde sit conclusa lege positiva esse peccatum ludere, aut arma noctu portare, maxime si bonus assistat finis. Quare infideles clam contrahentes non peccant mortaliter, si ex tali contractu nullum graue damnum timeatur, ut bene Sotus supra, concl. 1. Petrus de Ledefina d. 45. art. 5. pag. 171. Caietano & Coninch. locis alleg.*

2. Haec igitur matrimonia clandestina Trident. Concilium irrita fecit non absolute, sed illis in locis, quibus ipsum Concilium publicatum est post mensem à die publicationis, ut constat ex sess. 24. cap. 1. de reformat. ibi: *Qui aliter quam praesente Parocho vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia & duobus, vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, & huiusmodi contractus irritos, & nullos esse decernit, prout eos in praesenti decreto irritos facit, & annullat. Et in fine inquit. Decernit insuper, ut huiusmodi decretum in unaquaque Parochia suum robur post triginta dies habere incipiat à die primae publicationis in eadem Parochia factae numerandos. Ex quibus verbis constat duplici ex capite Ecclesiam hac matrimonia clandestina irrita fecisse, primo directè, annullando ipsum contractum, secundo indirectè inhabilitando personas.*

3. Quod autem Ecclesia hac gaudeat potestate coniunctur hac ratione. Respublica ciuili nulla alia de causa irritare subditorum contractus potest, nisi quia ei subdantur in ordine ad commune bonum, politicamque gubernationem, idè què impediunt, ne minores absque auctoritate tutorum dominium suorum bonorum in alios transire possent, neue maioratu gaudentes illum alienarent. Sed Ecclesia potestatem habet super fideles, ut eos regere, & gubernare possit, prout ipsis, & communique bono expedire iudicauerit, poterit ergo in ordine ad huiusmodi finem contractus alios validos, & legitimos irritos, & nullos facere, uti fecit irritam commutationem symoniacam beneficiorum, cap. olim, & capite quæsum de rerum permutat. & professionem in religione emissam ante decimum sextum annum, & nouitiatum expletum, ut habetur in Concil. Trident. sess. 25. de Regularib. cap. 16. Simili modo probatur habere Ecclesiam potestatem reddendi personas inhabiles ad sic contrahendum. Cum Respublica ob potestatem quam erga subditos habet reddere possit aliquos inhabiles ad contractus, ut patet in muliere, quo non potest absque licentia viri, & in minoribus, & prodigis, qui nequeunt absque auctoritate tutorum celebrare contractus, suntque inhabiles ad sic contrahendum. Quid mirum si Ecclesia suos subditos inhabiles reddiderit ad matrimonia clandestina contrahenda, praecipue cum notum omnibus sit consanguineos ex constitutione Ecclesiae redditos esse inhabiles ad contrahendum inter se absque dispensatione, tototit. de cognat. Spirit. Et tit. de consang. & affinit.

4. Neque his obest quòd matrimonium non tantum sit contractus, sed etiam sit Sacramentum, & Ecclesia substantiam Sacramentorum mutare non possit, ut decisum est in Conc. Trid. sess. 21. cap. 2. Non enim potest Ecclesia facere vi panis, & vinum materia Eucharistiae non sit. At contractus celebratus inter virum, & feminam absque Parocho, & testium praesentia materia & forma fuit Sacramenti matri-

monij, ergo Ecclesia non videtur potuisse praedictam sufficientiam derogare. Non inquam obest, fatore namque non potuisse Ecclesiam mutare materiam, & formam propriam, & formalem Sacramentorum; contractus clandestinus absque Parocho, & testium praesentia non fuit materia, & forma Sacramenti matrimonij, nisi ex suppositione quòd esset contractus legitimus, & à legitimis, & habilibus personis ad sic contrahendum celebratus. Cum ergo poterit Ecclesia praedictum contractum illegitimum reddere, & personas ad sic contrahendum inhabiles constituere, potuit materiam Sacramenti matrimonij non proximam, & formalem, sed remotam mutare. Sicuti si posset Ecclesia efficere, ut hic panis iam non esset panis, & haec vox *Corpus* non significaret corpus, consequenter efficere posset indirecè, & remore, ut illud quod erat materia Sacramenti iam non esset, non quidem per mutationem materiae, sed per illius fundamentalem destructionem.

Neque item obest, quòd praesentia Parocho, & testium ad solemnitatem contractus videatur requirita non ad illius essentiam, sicuti plures condiciones requiruntur in testamentis, & in alienatione rerum Ecclesiae. Non inquam obest, nam esto ad solemnitatem contractus matrimonij requiratur praesentia Parocho, & testium, requiritur tamen ad solemnitatem non extrinsecam, sed intrinsecam, & essentialem ipsius contractus, & sine qua contractus validus esse nequit. Secus vero contingit in aliorum contractuum solemnitatibus, quae non tam pro foro interno, quam externo exiguntur, idè què est validi sint in foro interno, solui in externo possunt: ac matrimonium femel in foro conscientiae validum, nequit in exteriori foro solui.

§. III.

Qualiter denunciations matrimonio contrahendo praemittendae sint?

1. *Proponitur decretum Trident.*
2. *Ter contrahentes denunciandi sunt in propria Parochia.*
3. *Item tribus diebus continuis, vel festiuis sunt denunciandi.*
4. *Sub qua culpa praedicta obligent.*
5. *Aliquando absque culpa possunt contrahentes propria auctoritate ommissis denunciationibus contrahere.*

1. **T**rident. Conc. sess. 24. cap. 1. de reformat. matrimonij, vel legis sacri Concilij Lateranen. inhaerens praecipit, ut in posterum antequam matrimonium contrahatur ter à proprio contrahentium Parocho tribus continuis diebus festiuis in Ecclesia inter Missarum solemniam publicè denuncietur inter quos matrimonium sic contrahendum, quibus denunciationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrandum matrimonium in facie Ecclesiae procedatur.

2. Ex quo Textu constat ter contrahentes denunciandos esse in propria Parochia, vnde si contrahentes ad duas Parochias pertineant, in vtraque parochia denunciandi sunt, alias non esset contrahens in propria Parochia denunciatus, neque fini Concilij satisfactum, qui est, ut impedimentum si forte adit detegatur, quòd rectè non praestaretur, si tantum in aliena Parochia ubi quis ignotus est publicaretur, ut rectè aduertit ex declarat. Cardinalium Segura 2. part. direct. iudic. cap. 16. num. 19. Henric. lib. 1. de matr. cap. 7. num. 2. Petr. Ledefin. tract. de matr. quest. 45. art. 5. punct. 3. & in sum. 1. part. de Sacram. matrimonij cap. 6. conclus. 7. vers. a se aduertit. Zetola prax. Episcop. 1. part. verbo Matrimonium. §. 3. Sanchez. lib. 3. disp. 6. num. 4. Rebell. lib. 2. de matr. quest. 7. num. 19. Reginald. prax. lib. 31. num. 225. Coninch. de Sacram. 1. 2. disp. 27. num. 46. dub. 5. Gutier. de matr. cap. 56. num. 5. Galpat Hurtado disp. 5. de matr. diff. 18. num. 61. Excipe tamen nisi in aliquo loco contrarium esset consuetudine receptum, quòd mihi est ignotum, tamen si de aliquibus testetur Laym. lib. 5. tract. 30. de matr. 2. part. cap. 4. num. 9.

3. Secundo constat tribus diebus continuis, & festiuis denunciandos esse: continuis, inquam, qui sibi non succedunt immediatè, aptius enim detegatur impedimentum, si inter vnam, & aliam denunciationem tempus aliquod est breue intercedat, uti bene docuit Egid. Coninch. disp. 27. num. 47. dub. 5. Petr. Zenedo collect. ad decret. 5. num. 58. num. 11. Sanchez. disp. 6. num. 8. Gutier. cap. 56. num. 6. Hurtado difficultat. 13. num. 60.

Tertio constat debere fieri in Ecclesia inter Missarum solemniam à Parocho, vel alio ex Parocho licentia, tum ob decentiam, & maiorem matrimonij Sacramenti reuerentiam. Tum quia regulariter omnes Prochiani ibi assistunt, qui impedimentum (si est) denunciare possunt.

4. Sed an praedicta omnia sub graui culpa obseruanda sint; non conueniunt Doctores. Quippe omissionem vnius tantum denunciationis aate vel post, ante consummationem matri-